08/10/2022

Ο Πατριάρχης Αλεξάνδρειας μιλάει εφ΄ όλης της ύλης

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος ο Β’, σε συνέντευξή του στον «Εθνικό Κήρυκα» μίλησε από την καρδιά του για την Ομογένεια και για το μικρό παιδί, Θεόδωρο, από την Κρήτη, που ήταν θέλημα Θεού να αναδειχθεί Πάπας και Πατριάρχης του Δευτερόθρονου Πατριαρχείου. Ακόμα, μίλησε για την ιεραποστολή στην Αφρική, καθώς και την «εισβολή», όπως την χαρακτήρισε, του Πατριαρχείου Μόσχας στην κανονική δικαιοδοσία του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας.

Ο **Αλεξανδρινός Προκαθήμενος** επισκέπτεται τις Ηνωμένες Πολιτείες προσκεκλημένος του Τάγματος του Αγίου Ανδρέα των Αρχόντων του Οικουμενικού Πατριαρχείου, για να τιμηθεί με το Αθηναγόρειο Βραβείο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σήμερα, Σάββατο 8 Οκτωβρίου 2002, στο ξενοδοχείο «Χίλτον» της

Νέας Υόρκης.

Ολόκληρη η συνέντευξή του έχει ως εξής:

Μακαριώτατε, πώς αισθάνεσθε που σε λίγες μέρες θα βρεθείτε κοντά στην Ομογένεια της Αμερικής για να τιμηθείτε με το Αθηναγόρειο Βραβείο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων;

Πατριάρχης Θεόδωρος: Αισθάνομαι πάρα πολύ ευτυχισμένος, ένα όνειρό μου γίνεται πραγματικότητα διότι πλησιάζουν μεθαύριο τα γενέθλιά μου, 68 χρονών, και δεν έχω έλθει ποτέ στην Αμερική. Κι έτσι λοιπόν μια επιθυμία μου να δω αυτή την ήπειρο γίνεται πραγματικότητα και αισθάνομαι ευλογία Θεού να βρεθώ κοντά σας, να γνωρίσετε από κοντά ποιος είναι ο ταπεινός ιεραπόστολος της Αφρικής από την Κρήτη Θεόδωρος ο Β’.

Τι πιστεύετε για την Ομογένεια της Αμερικής; Τι είμαστε εμείς για σας;

Πατριάρχης Θεόδωρος: Πιστεύω ότι είστε μια παρηγοριά κι όπως έλεγα δεν θα έλθω να ζητήσω τίποτα, μα τίποτα. Το μόνο που θέλω είναι να με γνωρίσετε από κοντά, ποιο είναι το Κρητικόπουλο που πριν από 45 χρόνια άφησε το νησί του, πήγε στις απέραντες εκτάσεις της Ουκρανίας, βρέθηκε μετά στην Αφρική και το μόνο που θέλω είναι να σας πω γιατί κάνω αυτόν τον αγώνα. Το μόνο που θέλω είναι την αγάπη σας και την προσευχή σας μιας που πριν από μία εβδομάδα επέστρεψα από τη Μαδαγασκάρη και μετά που θα επιστρέψω από κοντά σας φεύγω για Κονγκό και Ρουάντα.

Πώς ήταν η ζωή όταν μεγαλώνατε στην Κρήτη;

Πατριάρχης Θεόδωρος: Η ζωή στην Κρήτη ήταν κοντά σε μία αγιασμένη μητέρα Μικρασιάτισσα, της αφιερώνω τώρα κάτι για τα εκατό χρόνια, γεννημένη στη Σμύρνη, ο πατέρας Χανιώτης στη χωροφυλακή αλλά έφυγε τόσο νέος από τη ζωή με ιδεολογίες σπουδαίες με τον γέρο τον Μητσοτάκη στα Χανιά που τους συνέδεε μια μεγάλη φιλία και όταν με έβλεπε μικρό κοπέλι Νικολάκη με φώναζε και όταν έγινα Πατριάρχης. Κι έτσι έζησα σε μία πνευματική ζωή των Κρητικών με συνέπεια, με θάρρος, με αντρειοσύνη όπως λέμε έως ότου ένα πρωί το 1985 έφευγα για την ξενιτιά.

Πού πήγατε;

Πατριάρχης Θεόδωρος: Στην Οδησσό της Ουκρανίας, φεύγοντας από τα ορεινά

Σφακιά όπου είχα υπηρετήσει επί δέκα ολόκληρα χρόνια κοντά σ’ ένα λόγιο Μητροπολίτη τον Θεόδωρο Τζεδάκη, πεζοπορώντας με ένα γαϊδουράκι από τα Σφακιά μέχρι τα φαράγγια της Σαμαριάς και της Χαράδενας. Ηθελα να ανοίξω τα φτερά μου, να βρεθώ κάπου να σπουδάσω, κάτι να μάθω, κι ο Θεός με έφερε στην Οδησσό της Ουκρανίας –Ρωσίας τότε– το 1985 για να ζήσω εκεί άλλα δέκα ολόκληρα χρόνια.

Σπουδάσατε εκεί έτσι δεν είναι;

Πατριάρχης Θεόδωρος: Σπούδασα Ιστορία Τέχνης και Λογοτεχνία στα εκεί πανεπιστήμια, αλλά κυρίως να γνωρίσω τον Ελληνισμό των Ποντίων εκεί και να ανακαινίσω το Μουσείο της Φιλικής Εταιρείας και να συναντήσω εβδομήντα χιλιάδες Ελληνισμό και για δέκα ολόκληρα χρόνια κάτω στο υπόγειο της Φιλικής Εταιρείας να αρχίσω τα μαθήματα της Ελληνικής λαλιάς.

Μακαριώτατε, πώς αισθάνεστε σήμερα για την Οδησσό;

Πατριάρχης Θεόδωρος: Μεγάλο πόνο. Είναι ένα μαχαίρι που πληγώνει την καρδιά μου κάθε φορά που ακούω ότι μία βόμβα έπεσε στο λιμάνι, ότι ένας άνθρωπος έχασε τη ζωή του, είναι σαν να χάνομαι ο ίδιος. Τους δρόμους της τους έχω περπατήσει χιλιάδες φορές και ξέρω από την ιστορική προκυμαία με αυτή τη σκάλα μέχρι την ελληνική μας εκκλησία της Αγίας Τριάδος με τον Γρηγόριο τον Ε’ στα θεμέλια, με τον Υψηλάντη και τον Μαυροκορδάτο, με το παλιό μου παλτό μ’ ένα σκούφο που φορούσα να με προφυλάξει από το κρύο και όλο αυτό είναι μια πληγή που όλο αίμα τρέχει.

Όταν ήσασταν μικρό παιδί στην Κρήτη κοντά στην αγία μητέρα σας είχε περάσει ποτέ από το μυαλό σας ότι μια μέρα θα γινόσαστε Πατριάρχης και μάλιστα του Δευτερόθρονου Πατριαρχείου της Ορθόδοξης Εκκλησία;

Πατριάρχης Θεόδωρος: Οχι, αλλά ήμουν τετάρτη Γυμνασίου. Ημασταν στο σχολείο κι ένα παιδί το είπε στην εκλογή μου που θα είναι μεθαύριο 9 Οκτωβρίου που θα είμαι κοντά σας, ρώτησε τον Θεόδωρο Τζεδάκη: π. Θεόδωρε ο Νικολάκης θα γίνει κληρικός; Κι εκείνος απάντησε «και κληρικός θα γίνει και δεσπότης και Πατριάρχης». Ηταν προφητικό. Το ίδιο μου είχε πει κι ο μακαριστός Πατριάρχης Αλεξανδρείας Παρθένιος στην Αμοργό.

Ποιες ήταν οι σκέψεις σας καθώς ανεβαίνατε για πρώτη φορά ως Πατριάρχης στον Θρόνο του πρεσβυγενούς Πατριαρχείου Αλεξανδρείας;

Πατριάρχης Θεόδωρος: Σαν μεθαύριο που πρώτα ο Θεός θα το γιορτάσω κοντά σας 9 Οκτωβρίου την ώρα που βγήκε και ο έβδομος κλήρος, ψήφος όπως λέμε, ο από Ζιμπάμπουε Θεόδωρος, άρχισαν να χτυπούν οι καμπάνες, κοίταξα τον Εσταυρωμένο και λέγω τώρα Θεόδωρε είσαι ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας κι αισθάνθηκα αυτό το βάρος και την ευθύνη και το μόνο που του είπα «Κύριε βοήθησέ με σ' αυτό το δρόμο», αλλά αισθάνθηκα ότι μέσα σ' ένα δευτερόλεπτο τα πάντα είχαν αλλάξει στη ζωή μου.

Πώς τα καταφέρνετε από οικονομικής πλευράς και κάνετε αυτό το τεράστιο ιεραποστολικό έργο;

Πατριάρχης Θεόδωρος: Πολύ φτωχική κατάσταση. Το λέγω στην ελληνική κυβέρνηση, το λέγω σ' όλους τους ανθρώπους γιατί πάντοτε να ξέρεις Θεόδωρε μου η τύχη του Πατριαρχείου της Αλεξανδρείας ήταν να είναι ένα φτωχό Πατριαρχείο. Γι' αυτό στενοχωριέμαι όταν διαβάζω την ιστορία, εκείνος ο Λούκαρης, ο Μελέτιος ο Πηγάς και οι προκάτοχοί μου συνεχώς επαιτούσαν γιατί δεν έχουμε ποτέ πόρους. Αλλά αυτό που δίδαξε η πείρα μου και τώρα που βρέθηκα στη Νότια Μαδαγασκάρη έχουμε αρχίσει και στεκόμαστε στα δικά μας πόδια κάνοντας σχολεία, κάνοντας φάρμες. Προχτές εγκαινίασα τη μεγαλύτερη Ακαδημία του Πλάτωνος και του Σωκράτη. Ενώ στα φτωχά χωριά είναι τελείως δωρεάν, στα καλά σχολεία που χτίζουμε θα είναι μία προσφορά από τα παιδιά για να μπορούν να επιβιώσουν τα σχολεία μας. Από την Αμερική μας βοηθάει η Οργάνωση ΟCMC να κάνουμε ορύξεις πηγαδιών. Κι έτσι λόγω της οικονομικής κρίσης δεν μπορούν πια να μας βοηθήσουν, προσπαθώ να επιβιώσουμε κάνοντας είτε αγροκτήματα, είτε καλλιεργώντας το καλαμπόκι, είτε κάνοντας μεγάλες φάρμες και από όσα εξοικονομούμε να μοιράζονται κατά δίκαιη μοιρασιά.

Ποια είναι η μεγαλύτερη αγωνία της ψυχής σας σήμερα;

Πατριάρχης Θεόδωρος: Αυτό το μεγάλο κακό, η εισβολή της Ρωσικής Εκκλησίας μέσα στο χώρο που εγώ δεν πήγα να πειράξω ούτε μυρμήγκι. Πάντοτε σεβάστηκα τα εκκλησιαστικά όρια κάθε Εκκλησίας και πληγώνεται η καρδιά μου που μία άλλη ομόδοξη Ορθόδοξη Εκκλησία έρχεται να χτυπήσει έναν φτωχό ιεραπόστολο και μια ιεραποστολική Εκκλησία.

Γιατί το έκαναν αυτό;

Πατριάρχης Θεόδωρος: ‘Ηταν το όνειρο χρόνων που τώρα βρήκαν την ευκαιρία να γίνει πραγματικότητα.

Ουσιαστικά σας εκδικούνται για την αναγνώριση της Αυτοκεφαλίας της Εκκλησίας της Ουκρανίας;

Πατριάρχης Θεόδωρος: Ναι, αλλά πέραν τούτου θυμάμαι ότι ο μακαριστός προκάτοχός μου πριν από είκοσι πέντε χρόνια είχε καθαιρέσει δύο Ρώσους και δύο Σέρβους ιερείς που είχαν πάει στο Γιοχάνεσμπουργκ για να κάνουν εισπήδηση. Πάντοτε είχαν αυτό το όνειρο του επεκτατισμού στο χώρο της Αφρικής λόγω που είναι ένα πρόσφορο έδαφος λόγω της φτώχειας των ανθρώπων.

Μακαριώτατε, διερωτώμαι πολλές φορές πώς και γιατί τα πρεσβυγενή Πατριαρχεία μας βρέθηκαν υπό τη σημερινή γνωστή κατάσταση αιχμαλωσίας;

Πατριάρχης Θεόδωρος: Ίσως γιατί χάσαμε το ποίμνιό μας στις έδρες μας. Βλέπετε στην Πόλη της Ρωμιοσύνης. Βλέπετε στην Αλεξάνδρεια. Αύριο θα βρεθώ στον Αγιο Σάββα και θα μετρώ στα στασίδια δέκα, δέκα πέντε, είκοσι άτομα. Το ίδιο και στην Αντιόχεια. Έφυγε ο Ελληνισμός, μάλλον το Χριστιανικό στοιχείο. Βλέπετε τι τραβούν τα Ιεροσόλυμά μας με διεκδικήσεις που κάνουν επί χρόνια στα Ιερά Προσκυνήματα. Αλλά για το δικό μου Πατριαρχείο τώρα που είδα στη Μαδαγασκάρη μέσα μου άναψε μια ελπίδα όταν είδα πέντε και δέκα χιλιάδες παιδιά να ζητωκραυγάζουν «λευκέ πατέρα καλώς ήλθες κοντά μας». Πολύ συγκινητικό, στις όχθες του Ινδικού Ωκεανού.

Αυτά τα παιδιά ζητούν από μόνα τους να μάθουν Ελληνικά. Έχουμε σχολεία να μάθουν τα δικά τους. Πάντα με σεβασμό σε κάθε τοπική κυβέρνηση και εφαρμόζουμε πιστά τις εντολές του υπουργείου Παιδείας. Το καλό εν συγκρίσει με τα άλλα Δόγματα είναι ότι σπάνια θα πάρουμε δίδακτρα κι αυτό γίνεται όταν έχουμε κάποιο ίδρυμα υψηλών προδιαγραφών να πάρουμε κάποια εισφορά για να βοηθηθεί το σχολείο.

Υπάρχει κάποιος μεγάλος πόθος σας που δεν έχει εκπληρωθεί;

Πατριάρχης Θεόδωρος: Ο μεγαλύτερος πόθος μου είναι να κάνω ένα μεγάλο νοσοκομείο στη Νότιο Αφρική για τα παιδιά του AIDS, να μην πεθαίνουν στους δρόμους, τίποτε άλλο δεν θέλω.

(Του Θεοδώρου Καλμούκου / Πηγή: Εθνικός Κήρυξ)